

עפ"ת 20329/11/23 - סאלח עוסמאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 20329-11-23 עוסמאן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 9011763649
לפני כבוד השופט מאזן דאוד
המערער סאלח עוסמאן

נגד
המשיבה מדינת ישראל

ערעור מיום 9.11.23 על החלטת בית משפט לתעבורה בחיפה (כב' השופטת רונה פרסון) בתיק המ"ש 15513-08-23 מיום 29.10.23

פסק דין

1. ערעור על החלטת בית משפט קמא מיום 29.10.23, לפיה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להגשת בקשה להישפט.
2. ביום 23.4.2018 נרשמו לחובת המערער שני דו"חות, הראשון, בגין נהיגה ללא חגורת בטיחות בניגוד לתקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה; השני, בגין עבירה לפי תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה-שימוש בטלפון בעת שהרכב היה בתנועה.
3. המערער שילם את שני הדו"חות וזאת במסגרת המועדים הקבועים בחוק.
4. לטענת המערער, בחלוף זמן ולאחר שלאחרונה ננקטו נגדו אמצעי תיקון, בשל צבירת נקודות, פנה ליעוץ משפטי או אז הובהר לו כי הדו"ח נשוא הבקשה נרשם שלא כדין, ומיד פנה בבקשה להארכת מועד להישפט.
5. בית משפט קמא דחה את הבקשה להארכת מועד מאחר ובית המשפט קבע כי לאחר שהדו"ח שולם ובשים לב לשיהוי הבלתי סביר והעובדה כי השוטר האוכף פעל בהתאם לנוהל 8/11 כשהיה מוסמך לרשום שני דו"חות, אין מקום להאריך את המועד.
6. המערער לא השלים עם החלטת בית משפט קמא והגיש את הערעור שבפני. בין היתר טוען כי הדו"ח נרשם בניגוד לנוהל 8/11 וגרם לצבירת נקודות שהובילו לנקיטת אמצעי תיקון בשל הפרת הנוהל בידי השוטר האוכף. עוד

נטען כי המקרה דומה לעניין עפ"ת 1101-02-23 **עמראן מחאמיד נגד מ"י** (מיום 13.2.23) בגדרו הוארך המועד בגין טענות זהות. עוד העלה המערער כי המדינה נוהגת במדיניות לא אחידה והדבר מצדיק את הארכת המועד.

7. לאחר עיון בהודעת הערעור, בהחלטת בית משפט קמא ושמיעת טיעוני הצדדים בעל פה במסגרת הדיון, נחה דעתי כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט קמא המחייבת התערבות של בית משפט זה.

8. מששילם המערער את הקנס, "**רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו**" (סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982; מפאת חשיבותו של עיקרון הסופיות, הארכת מועד להישפט לאחר שהקנס שולם, היא אפשרית בנסיבות חריגות ביותר; כמו, למשל, אי ידיעה וחוסר יכולת הנאשם לדעת אודות הדוח (רע"פ 2096/07 **כוכבי נ' מדינת ישראל** (1.05.2007); או כאשר בסמוך לקבלת הדוחות הנאשם לקה במחלה קשה, כך שהמעקב והטיפול הרפואיים דחקו את נושא הדוח מחוץ לתשומת לבו וגרמו גם לאיחור בהגשת הבקשה להארכת מועד (עפ"ת (חי') 40444-10-18 **פטאל פנינה נ' מדינת ישראל** (2.11.18)).

9. לאחר שבחנתי את הנסיבות אין בנמצא טעמים שמצדיקים את קבלת הערעור. המערער טען כי בעקבות קבלת אמצעי תיקון גילה, לאחר יעוץ משפטי כי הדו"ח נשוא הבקשה נרשם שלא כדין והוביל לנקיטת אמצעי תיקון נגדו. טענה זו אינה נכונה כלל ועיקר.

המערער הציג בפני (מע/1) תדפיס הניקוד ואמצעי התיקון שננקטו כנגדו. מעיון במוצג מע/1 עולה כי ביום 24/3/22 ננקטו נגדו אמצעי תיקון בדמות פסילת רישיון נהיגה למשך 9 חודשים, בגין דו"חות משטרה המפורטים ליד אמצעי התיקון והדו"חות מושא הערעור מיום 23.04.2018 **אינם קשורים כלל ועיקר בהפעלת אמצעי התיקון**. אמצעי התיקון ננקטו בגין דו"חות משטרה אחרים מהעת האחרונה.

10. מכאן שהנזק המשני- (במידה וקיימת הפרה של הנוהל) של צבירת נקודת בגין הדו"ח נשוא הבקשה לא הוביל לנקיטת אמצעי התיקון המופעלים כנגד המערער מהעת האחרונה כפי שנטען בידי המערער.

11. **בקשתו של המערער לוקה בשיהוי קיצוני שמצדיק את דחיית הבקשה**. שיהוי זה לא נמדד רק ממועד התשלום של הדו"ח, אלא הוא גם נמדד מיום נקיטת אמצעי תיקון קודמים מיום 29/4/2018 (קורס בסיסי של נהיגה נכונה) בגין הדו"ח מושא הערעור ולא ברור מדוע החל ממועד זה המערער השלים עם אמצעי התיקון הראשון שננקט כנגדו לפני שנים. גם בהמשך ננקטו נגדו בגין דו"ח מושא הערעור אמצעי תיקון הכולל פסילה של רישיון נהיגה של 9 חודשים ביום 31/5/2018, גם אז המערער שהייתה לו ההזדמנות לבדוק ולבחון, לא נקט בכל פעולה ומנסה להישען, בהליך הנוכחי, על אמצעי תיקון שנולד שנים רבות לאחר אמצעי התיקון הרלבנטי.

12. ניכר, אם כן כי התנהלות המערער לוקה בשיהוי חמור, גם מיום ביצוע העבירה, גם מיום תשלום הדו"ח וגם מיום ביצוע אמצעי התיקון שננקט בגין הדו"ח מושא הבקשה. אמצעי התיקון האחרון- לא קשור כלל ועיקר בדו"ח מושא

הערעור ואין לו כל זיקה אליו. אין רלבנטיות לפרשת 'מחאמיד' הנ"ל למקרה דנן בשל השונות הבולטת בין המקרים, כמפורט לעיל.

13. הצטברות הנסיבות של **תשלום הקנס, הודאה בעבירה מאחר ואינו טוען נגד העבירות עצמן, העדר קשר בין הדו"ח לאמצעי התיקון שננקט כעת, השיהוי של חמש שנים מיום התשלום וארבע שנים לאחר שננקט אמצעי תיקון של פסילה בשנת 2018 שננקט ישירות בעקבות הנקודות שהצטברו מהדו"ח מושא הבקשה, מטים את הכף לעבר דחיית הבקשה.**

14. לאור כל האמור לעיל, ומבלי להידרש לשאל ההפרה של הוראת הנוהל- שבית המשפט קמא קבע שלא קיימת נוכח הוראת סעיף ה. 2.4. לנוהל- איני נדרש לשאלת ההפרה של הוראות הנוהל, **שכן גם אם הייתה הפרה כזו, קבעתי כי אין בנסיבות כדי להצדיק התערבות בהחלטת בית משפט קמא מהנימוקים שפירטתי לעיל, גם בהינתן קיומה של הפרה.**

15. על כן דין הערעור להידחות.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ד, 31 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.